

Studien behandlar svensk stadsbebyggelse i trä från perioden 1470-1800. Då få stadshus finns bevarade har arkeologiska lämningar en avgörande roll. Den tvärvetenskapliga studien grundar sig på arkeologiska lämningar, byggnadsantikvariskt material och dendrokronologiska-analyser samt historisk dokumentation. Byggnadsteknikerna knuttimring, korsvirke och skiftesverk står i fokus och har satts i ett socialt och geografiskt sammanhang. Tidigmoderna svenska städer hade oerhört få stenhus, men ändå är stenhusen överrepresenterade inom byggnadsforskningen och är i högre grad bevarade. Trots att det urbana trähuset haft och fortfarande har en sådan viktig ställning inom svensk byggnadstradition, har forskningen varit eftersatt och väldigt avgränsad inom enskilt forskningsområde/disciplin. Studien "Vernacular buildings and urban social practice..." bidrar till att kontextualisera byggnadsmiljöer och sociala sammanhang vilket inkluderar bebyggelse över och under mark.

Undersökningen visar på en stor variabilitet inom byggnadsteknik både vad gäller geografisk utbredning där tidigare forskning dragit skarpa gränser mellan förekomsten av korsvirke till tidigare danska landskap, och knuttimringen relaterat till övriga Sverige. Variabiliteten sträcker sig också till val av byggnadstekniker inom en stadsgård och ibland även i enskilda hus där teknikerna blandats efter funktion och behag. Variabiliteten har kombinerats med uniformitet och regularitet inom det ofta ytterst planlagda tidigmoderna stadsrummet. Det komplexa stadslandskapet visar således på former och uttryck i byggnadsteknikerna som å ena sidan har mycket gemensamt med medeltida byggnadssätt och därmed starkt traderat, men samtidigt visar på innovation i form av flervåningshus, introduktionen av fönster och skorsten samt en långsam förändring av planformen.

En annan aspekt som studerats är uppvärmda och ouppvärmda rum/utrymmen och hur husen har isolerats. Den lilla istiden inföll under perioden 1500-1900, långa perioder var det hela två grader kallare än idag vilket resulterade i längre vintrar och blötare somrar. En rad strategier för att isolera husen, motverka drag och konservera värme introducerades under perioden inom alla sociala skikt.

Funktion är ytterligare en aspekt som har visat sig framgå tydligare genom att kombinera källmaterial. Både knuttimrade hus och korsvirkeshus vittnar om bred funktionalitet med en lång rad användningsområden såsom bostad, verkstad, magasin, smedja, utedass, stadsport, stall, slott etc. Mångfalden av funktionaliteter indikerar

också hur integrerade dessa byggnadstekniker var i det svenska urbana samhället och att teknikerna inte har följt de tidigare (av forskning) utstakade regionala gränserna. De tre byggnadstekniker användes av ett tvärsnitt av den svenska befolkningen från fattig till elit, och är en vital del av vår gemensamma byggnadshistoria.